

CHÍNH CHÚA GÌN GIỮ BẠN

Tv 121; Tv 30; "Dấu Chân Trên Cát"

Hồng Trần Phạm Đình Đài

28/1/2012

♩ = 50

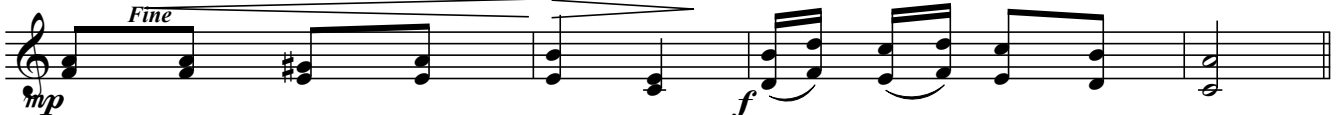
Mở đầu & kết: Ngước mắt lên đỉnh núi, tôi tìm đâu sức hộ phù?
2. Nếu Chúa không trợ giúp, con tìm đâu chỗ nương nhờ?
3. Những lúc con cần Chúa, sao Ngài như rất xa vời?

Chính Chúa hộ phù tôi, Đấng dựng nên cả đất trời.
Nếu Chúa không chở che, con tìm đâu chỗ an toàn.
Những lúc con nài van, Sao Ngài như chẳng nghe lời?

Tay Chúa hằng gìn giữ bạn, không để lỡ bước sa chân.
Thiên Chúa là Đấng tín thành, luôn gìn giữ bước con đi.
Con kiếm tìm trong thất vọng, sao Ngài vẫn mãi nơi đâu?

Gia - về hằng canh giữ bạn, chẳng ngủ quên bao giờ.
Yêu thương là Danh của Ngài, mãi tín trung một lòng.
Cô đơn nhìn bãi cát dài: Chúa bỏ con đơn hành!

Người gần bên là chính Chúa, bóng Chúa luôn rợp che.
Ngài gần trong giây phút đó, nhưng yêu thương nhiều hơn.
Này người con Ta dấu ái, Ta không hề lìa con.

Nhật nguyệt ngày đêm vẫn thế, không gây họa đến bạn.
Đời bạn bao thương tích đó, Chúa thí mạng chữa lành.
Lời cầu xin Ta vẫn thấu, Ta nghe lời con cầu.

Ngài chở che trong khốn khó, Hồn bạn Ngài canh giữ.
Cuộc đời bao nhiêu thánh giá, Ngài cùng bạn chung vác.
Nhiều lần con không dám bước, là một mình Ta bước.

Dù đời bạn bao sóng gió, Chúa gìn giữ mỗi ngày.
Dù bạn nhiều phen vấp ngã, Chính Ngài đỡ nâng lên.
Lòng Trời yêu thương thế đấy, Ta bông bé trên tay.